

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 10. septembra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Smernica 2004/114/ES — Články 6, 7 a 12 — Podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia — Zamietnutie prijať osobu spĺňajúcu podmienky stanovené v uvedenej smernici — Miera voľnej úvahy príslušných orgánov“

Vo veci C-491/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) z 5. septembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 13. septembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Mohamed Ali Ben Alaya

proti

Bundesrepublik Deutschland,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, splnomocnený zástupca,
- belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck a C. Pochet, splnomocnené zástupkyne,
- estónska vláda, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,
- grécka vláda, v zastúpení: T. Papadopoulou, splnomocnená zástupkyňa,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Christie, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci J. Holmes, barrister,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Wils a M. Condou-Durande, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júna 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 12 smernice Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, s. 12).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi M. A. Ben Alayaom a Spolkovou republikou Nemecko, ktorého predmetom je zamietnutie Spolkovej republiky Nemecko udeliť mu víza na účely štúdia.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 6, 7, 14, 15 a 24 smernice 2004/114 uvádzajú:

„(6) Jeden z cieľov akcie Spoločenstva v oblasti vzdelávania je podpora jednotnej Európy ako svetového centra pre štúdiá a odborné vzdelávanie. Podpora mobility štátnych príslušníkov tretích štátov do Spoločenstva za účelom štúdia je kľúčovým faktorom tejto stratégie. Aproximácia vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa vstupu a pobytu je jej súčasťou.

(7) Migrácia za účelmi stanovenými v tejto smernici, ktorá je podľa definície dočasná a nie je závislá na situácii na trhu práce v hostiteľskom členskom štáte, je formou vzájomného obohacovania pre dotknutých migrantov, ich krajinu pôvodu a hostiteľský členský štát a pomáha pri zblížovaní sa kultúr.

...

(14) Prijatie na účely stanovené v tejto smernici môže byť zamietnuté z náležite odôvodnených dôvodov. Predovšetkým, prijatie môže byť zamietnuté, pokiaľ sa členský štát domnieva, na základe posudku založenom na skutočnostiach, že daný štátny príslušník tretej krajiny predstavuje možné ohrozenie verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti. Pojem verejný poriadok môže zahŕňať odsúdenie za spáchanie závažného trestného činu. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že pojmy verejný poriadok a verejná bezpečnosť takisto zahŕňajú prípady, v ktorých štátny príslušník tretej krajiny patrí alebo patril k skupine podporujúcej terorizmus, podporuje alebo v minulosti podporoval takúto skupinu, alebo má alebo mal extrémistické sklony.

(15) V prípade pochybností o vierohodnosti žiadosti by mali byť členské štáty schopné požadovať akékoľvek dôkazy, ktoré sú potrebné na vyhodnotenie jej ucelenosti, najmä na základe štúdia, o ktoré sa žiadateľ uchádza, s cieľom bojovať proti zneužívaniu a nesprávnemu využívaniu postupu stanoveného touto smernicou.

...

(24) Cieľ tejto smernice, a to určiť podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmeny žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu alebo dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, preto môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.“

4 Článok 1 smernice 2004/114 s názvom „Predmet úpravy“ uvádza:

„Účelom tejto smernice je stanoviť:

- a) podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov na obdobie presahujúce tri mesiace na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby,
- b) pravidlá o postupoch prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov na tieto účely.“

5 Článok 3 tejto smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje, že táto smernica sa uplatňuje „na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia“, a že „členské štáty sa môžu ďalej rozhodnúť, že budú túto smernicu uplatňovať aj na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby“.

6 Článok 4 uvedenej smernice s názvom „Výhodnejšie ustanovenia“ v odseku 2 uvádza:

„Táto smernica sa nedotýka práva členských štátov prijať alebo ponechať v platnosti ustanovenia, ktoré sú pre osoby, na ktoré sa táto smernica vzťahuje, výhodnejšie.“

7 Kapitola II smernice 2004/114, nazvaná „Podmienky prijatia“, obsahuje články 5 až 11.

8 Článok 5 tejto smernice s názvom „Zásada“ znie takto:

„Štátny príslušník tretej krajiny je podľa tejto smernice prijatý iba vtedy, ak sa na základe preskúmania podkladov preukáže, že spĺňa podmienky ustanovené v článku 6 a podľa príslušnej kategórie v článkoch 7 až 11.“

9 Článok 6 uvedenej smernice s názvom „Všeobecné podmienky“ uvádza:

„1. Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o prijatie na účely ustanovené v článkoch 7 až 11:

- a) musí predložiť platný cestovný doklad v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Členské štáty môžu požadovať, aby bol cestovný doklad platný aspoň počas trvania predpokladaného pobytu;
- b) v prípade, že ide o maloletého v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov hostiteľského členského štátu, musí predložiť povolenie rodičov na plánovaný pobyt;
- c) musí mať nemocenské poistenie vo vzťahu ku všetkým rizikám, proti ktorým sú zvyčajne poistení štátni príslušníci dotknutého členského štátu [v tomto členskom štáte - *neoficiálny preklad*];

- d) nesmie predstavovať ohrozenie verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia;
- e) na požiadanie členského štátu musí predložiť dôkaz, že zaplatil poplatok za spracovanie žiadosti na základe článku 20.

2. Členské štáty uľahčia postupy prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa vzťahujú články 7 až 11, a ktorí sa zúčastňujú na programoch Spoločenstva na podporu mobility smerom k Spoločenstvu alebo v rámci neho.“

- 10 V kapitole II smernice 2004/114 sa jej články 7 až 11 týkajú osobitných podmienok pre študentov, žiakov, neplatených stážistov a dobrovoľníkov. Článok 7 tejto smernice s názvom „Osobitné podmienky pre študentov“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 6 musí štátny príslušník tretej krajiny, ktorý žiada o prijatie na účely štúdia:

- a) byť prijatý na štúdium zariadením vyššieho vzdelávania;
- b) na požiadanie členského štátu predložiť dôkaz, že počas svojho pobytu bude mať dostatočné zdroje na pokrytie svojich výdavkov na živobytie, štúdium a na cestu späť. Členské štáty uverejnia sumu minimálnych mesačných zdrojov, ktoré vyžadujú na účely tohto ustanovenia, pričom nie je dotknutá možnosť preskúmania každého individuálneho prípadu;
- c) ak to členský štát vyžaduje, predložiť dôkaz o dostatočnom ovládaní jazyka, v ktorom má absolvovať štúdium;
- d) ak to členský štát vyžaduje, predložiť dôkaz o zaplatení poplatkov účtovaných zariadením.“

- 11 Kapitola III smernice 2004/114, nazvaná „Povolenia na pobyt“, obsahuje ustanovenia týkajúce sa povolenia na pobyt pre každú kategóriu osôb, na ktorú sa vzťahuje táto smernica. Článok 12 uvedenej smernice s názvom „Povolenie na pobyt pre študentov“ stanovuje:

„1. Povolenie na pobyt je študentovi udelené na obdobie najmenej jedného roka a môže byť predĺžené v prípade, že jeho držiteľ naďalej spĺňa podmienky ustanovené v článkoch 6 a 7. Pokiaľ trvá študijný program kratšie ako jeden rok, platí povolenie na pobyt počas trvania tohto programu.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16, možno predĺženie povolenia na pobyt zamietnuť alebo povolenie odobrať, ak jeho držiteľ:

- a) nerešpektuje obmedzenia prístupu k zárobkovej činnosti podľa článku 17;
- b) nedosahuje dostatočný pokrok vo svojom štúdiu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo správnu praxou.“

Nemecké právo

- 12 Ustanovenie § 6 zákona o pobyte, práci a integrácii cudzincov na spolkovom území (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet) v znení z 25. februára 2008 (BGBl. I, s. 162, ďalej len „AufenthG“) s názvom „Vízum“ vo svojom odseku 3 uvádza:

„Na dlhodobé pobyty je potrebné vízum na spolkové územie (národné vízum), ktoré sa udeľuje pred vstupom. Toto vízum sa udeľuje v súlade s predpismi platnými pre povolenie na pobyt, európsku modrú kartu, povolenie na usadenie sa a povolenie na trvalý pobyt v EÚ. ...“

- 13 Ustanovenie § 16 uvedeného zákona s názvom „Štúdium, jazykové kurzy, školská dochádzka“ v odseku 1 stanovuje:

„Cudzincovi možno udeliť povolenie na pobyt na účely štúdia na štátnom alebo štátom uznanom zariadení vyššieho vzdelávania alebo v porovnateľnej vzdelávacej inštitúcii. Účel pobytu z dôvodu štúdia zahŕňa prípravné jazykové kurzy na štúdium a dochádzku na prípravné kurzy na vysokoškolské štúdium pre zahraničných študentov (príprava na vysokoškolské štúdium). Povolenie na pobyt na účely štúdia možno udeliť iba vtedy, ak bol cudzí štátny príslušník prijatý na zariadenie vyššieho vzdelávania; postačuje podmienkové prijatie. Nepožaduje sa žiadny dôkaz o znalosti jazyka, v ktorom prebieha vzdelávanie, pokiaľ už boli jazykové znalosti zohľadnené pri rozhodnutí o prijatí alebo pokiaľ sa predpokladá, že sa majú nadobudnúť v rámci prípravy na štúdium. Pri prvom udelení a pri predĺžení je obdobie platnosti povolenia na pobyt na účely štúdia najmenej jeden rok a nesmie pri štúdiu a príprave na štúdium presiahnuť dva roky; možno ho predĺžiť, pokiaľ sa ešte nedosiahol cieľ vzdelávania a môže sa dosiahnuť v primeranom čase.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 14 M. A. Ben Alaya, ktorý sa narodil 19. februára 1989 v Nemecku, je tuniský štátny príslušník. V roku 1995 opustil Nemecko a presťahoval sa do Tuniska.
- 15 M. A. Ben Alaya sa po tom, ako v roku 2010 zmaturoval a následne sa zapísal na štúdium informatiky na univerzite v Tunisku, usiloval o to, aby mohol začať študovať na vysokej škole (bakalárske štúdium) v Nemecku. Bol niekoľkokrát prijatý na štúdium matematiky na Technische Universität Dortmund. M. A. Ben Alaya viackrát požiadal príslušné nemecké orgány o udelenie študentského víza, aby mohol študovať tento odbor alebo absolvovať jazykové kurzy, ktoré univerzita organizuje pre cudzincov, ktorí chcú študovať na vysokej škole. Všetky tieto žiadosti boli zamietnuté.
- 16 Posledné rozhodnutie z 23. septembra 2011 o neudelení víza M. A. Ben Alayaovi sa zakladalo na pochybnostiach o jeho motivácii študovať, predovšetkým s prihliadnutím na predtým získané nedostatočné hodnotenie, na slabú znalosť nemeckého jazyka a na neexistenciu súvislosti medzi zamýšľaným štúdiom a jeho profesijným plánom.
- 17 Dňa 1. novembra 2011 podal M. A. Ben Alaya na vnútroštátny súd proti uvedenému rozhodnutiu žalobu s cieľom dosiahnuť vydanie víza na študijné účely na základe § 16 ods. 1 AufenthG. Tvrdí, že jeho vedomosti sú dostatočné na to, aby mohol študovať matematiku, a že počas štúdia mu živobytie bude zabezpečovať jeho otec žijúci v Nemecku.
- 18 Vnútroštátny súd sa pýta, či v prípade, keď sú splnené podmienky prijatia uvedené v článkoch 6 a 7 smernice 2004/114, zakladá táto smernica nárok na udelenie študentského víza na základe jej článku 12 bez ponechania diskrečnej právomoci vnútroštátnemu správnomu orgánu. Vnútroštátny súd

v tejto súvislosti uvádza, že nemecké súdy priznávajú vnútroštátnemu správnomu orgánu mieru voľnej úvahy pri zamietnutí udelenia študentského víza, pričom podmienky udelenia tohto víza sú upravené ustanovením § 16 ods. 1 AufenthG.

- 19 Podľa uvedeného súdu priznáva smernica 2004/114 právo na prijatie štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členského štátu na účely štúdia, ak sú uvedené podmienky splnené, bez možnosti štátnych orgánov vykonávať diskrečnú právomoc vo vzťahu k rozhodnutiu o prijatí.
- 20 Za týchto okolností sa Verwaltungsgericht Berlin rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Zakladá smernica Rady [2004/114] nárok na udelenie víza na účely štúdia a následného povolenia na pobyt podľa článku 12 tejto smernice nepodliehajúci diskrečnej právomoci, keď sú splnené podmienky prijatia, to znamená podmienky uvedené v článkoch 6 a 7 [uvedenej smernice], pričom neexistuje dôvod na zamietnutie prijatia podľa článku 6 ods. 1 písm. d) [tej istej] smernice?“

O prejudiciálnej otázke

- 21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 12 smernice 2004/114 vykladať v tom zmysle, že dotknutý členský štát je povinný prijať na svoje územie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa chce na jeho území zdržiavať dlhšie ako tri mesiace na účely štúdia, pokiaľ tento štátny príslušník spĺňa podmienky prijatia stanovené v článkoch 6 a 7 tejto smernice.
- 22 V súlade s ustálenou judikatúrou je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri najmä rozsudok Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 23 V prvom rade, pokiaľ ide o všeobecnú systematiku smernice 2004/114, treba hneď na úvod uviesť, že článok 5 tejto smernice stanovuje, že štátny príslušník tretej krajiny je podľa uvedenej smernice prijatý iba vtedy, ak sa na základe preskúmania podkladov preukáže, že súčasne spĺňa všeobecné podmienky ustanovené v článku 6 smernice 2004/114, a pokiaľ ide o štátneho príslušníka, ktorý žiada o prijatie na účely štúdia, aj osobitné podmienky stanovené v článku 7 tej istej smernice.
- 24 Členské štáty môžu konkrétne overiť, či podľa článku 6 ods. 1 písm. d) smernice 2004/114 v spojení s odôvodnením 14 tejto smernice existujú dôvody predstavujúce ohrozenie verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia, ktoré môžu odôvodniť zamietnutie prijatia takého štátneho príslušníka.
- 25 Ďalej, ak sú splnené všeobecné a osobitné podmienky uvedené v článkoch 6 a 7 uvedenej smernice, členský štát udelí študentovi povolenie na pobyt v súlade s článkom 12 tej istej smernice.
- 26 Napokon treba poznamenať, že článok 3 smernice 2004/114 rozlišuje medzi ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia, a ustanoveniami týkajúcimi sa štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žiadajú o prijatie na účely výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby. Zatiaľ čo prvé ustanovenia sú pre členské štáty záväzné, prebratie druhých ustanovení sa ponecháva na ich voľnú úvahu. Toto rozlíšenie naznačuje snahu o určitú mieru aproximácie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa vstupu a pobytu.
- 27 Zo znenia týchto ustanovení smernice 2004/114 vo vzájomnej súvislosti totiž vyplýva, že podľa jej článku 12 povolenie na pobyt musí byť študentom z tretích krajín vydané, ak spĺňajú všeobecné a osobitné podmienky, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v článkoch 6 a 7 tejto smernice.

- 28 V druhom rade, pokiaľ ide o ciele smernice 2004/114, z jej článku 1 písm. a) v spojení s odôvodnením 24 vyplýva, že táto smernica má stanoviť podmienky prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov na účely štúdia na obdobie presahujúce tri mesiace.
- 29 V tejto súvislosti už Súdny dvor uviedol, že podľa odôvodnení 6 a 7 smernice 2004/114 je jej cieľom podpora mobility študentov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, smerom do Únie na účely štúdia, pričom táto mobilita má za cieľ podporovať Európu, aby sa stala významným svetovým centrom štúdia a odborného vzdelávania (rozsudok Sommer, C-15/11, EU:C:2012:371, bod 39). Odôvodnenie 6 uvedenej smernice konkrétne uvádza, že súčasťou tohto cieľa je aproximácia vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov o podmienkach vstupu a pobytu.
- 30 Pokiaľ by pritom členský štát mohol v súvislosti s prijatím štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia zaviesť dodatočné podmienky k podmienkam stanoveným v článkoch 6 a 7 smernice 2004/114, bolo by to v rozpore s cieľom uvedenej smernice, ktorý spočíva v podpore mobility takýchto štátnych príslušníkov.
- 31 Zo všeobecnej systematiky a cieľov smernice 2004/114 preto vyplýva, že podľa článku 12 tejto smernice sú členské štáty povinné udeliť povolenie na pobyt na účely štúdia žiadateľovi, ktorý spĺňa požiadavky uvedené v článkoch 6 a 7 danej smernice, pretože tieto ustanovenia taxatívne stanovujú tak všeobecné a osobitné podmienky, ktoré musí žiadateľ o povolenie na pobyt na účely štúdia splniť, ako aj dôvody na zamietnutie prijatia tohto žiadateľa.
- 32 Taký výklad článku 12 smernice 2004/114 je okrem toho potvrdený možnosťou stanovenou v článku 4 ods. 2 tejto smernice, podľa ktorej môžu členské štáty prijať ustanovenia výhodnejšie pre osoby, na ktoré sa táto smernica vzťahuje. Pokiaľ by sa však vychádzalo z toho, že členské štáty môžu považovať za nutné doplniť iné podmienky prijatia, než stanovuje smernica 2004/114, znamenalo by to obmedziť podmienky prijatia pre tieto osoby, čo by bolo v rozpore s cieľom sledovaným uvedeným článkom 4 ods. 2.
- 33 Je pravda, že smernica 2004/114 priznáva členským štátom určitú mieru voľnej úvahy pri posudzovaní žiadostí o prijatie. Treba však zdôrazniť, ako to uviedol generálny advokát v bode 49 svojich návrhov, že priestor na úvahu, ktorú majú vnútroštátne orgány, sa vzťahuje iba na podmienky stanovené v článkoch 6 a 7 tejto smernice a v tomto rámci na hodnotenie relevantných skutočností na účely určenia, či sú podmienky uvedených článkov splnené, predovšetkým či prijatiu štátneho príslušníka tretej krajiny bránia dôvody súvisiace s existenciou ohrozenia verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia.
- 34 V rámci skúmania podmienok prijatia na základe smernice 2004/114 preto v súlade s odôvodnením 15 tejto smernice členským štátom nič nebráni v tom, aby požadovali akékoľvek dôkazy, ktoré sú potrebné na vyhodnotenie ucelenosti žiadosti o prijatie, s cieľom bojovať proti zneužívaniu a nesprávnemu využívaniu postupu stanoveného uvedenou smernicou.
- 35 V tomto prípade sa zdá, že zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že M. A. Ben Alaya v konaní vo veci samej spĺňa všeobecné a osobitné podmienky stanovené v článkoch 6 a 7 smernice 2004/114. Konkrétne sa zdá, že nemecké orgány voči nemu neuplatnili žiadny dôvod uvedený v článku 6 ods. 1 písm. d) tejto smernice. V situácii ako v konaní vo veci samej mu preto mali vnútroštátne orgány podľa všetkého udeliť povolenie na pobyt, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 36 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 12 smernice 2004/114 treba vykladať v tom zmysle, že dotknutý členský štát je povinný prijať na svoje územie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa chce na jeho území zdržiavať dlhšie ako tri mesiace na účely

štúdia, pokiaľ tento štátny príslušník spĺňa podmienky prijatia taxatívne stanovené v článkoch 6 a 7 tejto smernice a pokiaľ tento členský štát voči nemu neuplatňuje niektorý z dôvodov výslovne uvedených v danej smernici odôvodňujúcich odmietnutie udeliť povolenie na pobyt.

O trovách

- 37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 12 smernice Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby sa má vykladať v tom zmysle, že dotknutý členský štát je povinný prijať na svoje územie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa chce na jeho území zdržiavať dlhšie ako tri mesiace na účely štúdia, pokiaľ tento štátny príslušník spĺňa podmienky prijatia taxatívne stanovené v článkoch 6 a 7 tejto smernice a pokiaľ tento členský štát voči nemu neuplatňuje niektorý z dôvodov výslovne uvedených v danej smernici odôvodňujúcich odmietnutie udeliť povolenie na pobyt.

Podpisy